

hromady k usnášení jest rozhodnou jen účast určitého počtu členů neb jich zástupcův. Výhrada, že společenstevní smlouvou může býti ustanoveno jinak, vztahuje se zase jen na případná odchýlná ustanovení co do počtu členů, kteří musejí býti přítomni, aby se valná hromada mohla usnášeti, nikoli na jinou úpravu, kde by způsobilost k usnášení byla závislou na jiných podmínkách, na př. na zastoupení určitého počtu podílů.

Ku platnosti vzdání se dědiců dědického práva v řízení pozůstalostním jest potřebí prohlášení vůči pozůstalostnímu soudu, avšak nežádá se formy notářského spisu ani v tom případě, stalo-li se ve prospěch jiného určitého dědice.

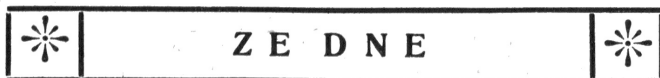
(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 17. listopadu 1926, č. j. R I 904/26.)

Podle § 551 obč. zák. vyžaduje se k platnosti vzdání se dědického práva před smrtí zůstavitelovou smlouvou se zůstavitelem, jež potřebuje k své platnosti formy notářského spisu nebo soudního protokolu.

Po smrti zůstavitelově za řízení pozůstalostního může se dědic, který může se svými právy samostatně nakládati, dle § 805 obč. zák. vzdáti dědictví jemu napadlého. Toto vzdání se nemůže již býti odvoláno (§ 806 obč. zák.). Prohlášení toto musí býti učiněno pozůstalostnímu soudu. V dovolacím rekursu se vytýká, že toto prohlášení, poněvadž se stalo se prospěch určité osoby — dětí ve prospěch matky (vdovy), — nebylo posuzováno s hlediska § 938 obč. zák. a ježto obsahuje pouze darovací slib, vyžaduje prý k své platnosti formy notářského spisu. Ježto jí nemá, jest prý neplatné.

Dovolací recurs není odůvodněn. Dle § 939 obč. zák. nepokládá se za dárce, kdo vzdává se očekávaného neb skutečně napadlého práva, aniž je řádně postoupil jinému. Z toho jest vyvozovati, že ve vzdání se takového práva, zejména napadlého již dědického práva ve prospěch jiného, lze spatřovati darování za předpokladů § 938 obč. zák. Sama dovolací stížnost připoštlí, že se tak stalo v souhlase s pozůstalou vdovou, kteráž žádala, aby pozůstalost byla bez ohledu na dědické právo dětí projednána pouze s ní a jí odevzdána. Nejen věc, nýbrž i majetková práva (§ 291 obč. zák.) mohou býti předmětem darování a když i očekávaná práva, tož tím více práva již napadlá, tedy i dědická práva (Ehrenzweig sv. II, díl I, str. 337, Krasnopolski sv. III, str. 321). Vzdání se stalo bezúplatně a ve prospěch vdovy. Není však správný názor dovolací stížnosti, že pro nedostatek formy jest prohlášení o vzdání se dědictví ve prospěch pozůstalé vdovy neplatné. Jen k darování »bez skutečného odevzdání« jest potřebí formy notářského spisu (§ 943 obč. zák. a zákon ze dne 25. července 1875 č. 76 ř. z.). Zvláštní formě podléhá tedy jen takové případy, kde ke smlouvě o darování nepřistupuje zároveň jiný od ní rozdílný, jako odevzdání se vyznačující úkon, z něhož jest teprv opravdová vůle dárce patrna, aby předmět darování ihned přešel v držení obdarovaného (jud. býv. nejv. soudu č. 142, S. G. II, č. 650, Ehrenzweig v uvedeném díle str. 344). Kde však smlouva nevyžaduje ještě zvláštního splnění, kde ihned právní výsledek se uskutečňuje, ke kterémuž směřuje darování, není vázána formou notářského spisu a proto vzdání se napadlého dědictví může i bez této formy platné se státi (Krasnopolski v uvedeném díle str. 324, Stubenrauch II, díl, str. 134, rozh. býv. nejv. soudu, S. G. 11507). Ovšem takové prohlášení musí se státi vůči pozůstalostnímu soudu, jak tomu bylo také v tomto případě. R. v. z. s. Deležal.

V Praze, 10. ledna 1927.

Schůze Ústředního výboru našeho Spolku konala se dne 18. m. m. Přítomni byli členové výboru: Dr. Čapek, Dr. Černý, Dr. Culík, Dr. Dušek (Bratislava), Dr. Král, Dr. Kroutil, Dr. Liska, Dr. Ponec, Schäfer, Touš a Dr. Zmek. Omluvili se: předseda Dr. Svoboda a Dr. Togner. Schůzi předsedal na místě onemocnělého předsedy Dra Svobody, I. místopředseda Dr. Culík, jenž věnoval posmrtnou vzpomínku zemřelým členům Václavu Štěpánkovi a Břet. Matějčovi. K návrhu moravských kolegů přiznána pí. lce Gardavské, vdově po notáři v Přerově, členu Ústředního výboru, zvláštní podpora k vánočním 400 Kč a usneseno, ponechati jí i v budoucím roce podporu 1200 Kč.

O běžných stavovských věcech podal zprávu jednatel Dr. Král, zejména referoval týž o stavu pensijního ústavu rak. spolku notářů ve Vídni, i sdělil, že se mu dostalo v ministerstvu ujištění, že výplata zadržených premií stane se co nejdříve v korunách čsl.

Zprávu o stavu pokladny přednesl kolega Schäfer. Dle ní jest stav naší pokladny velice utěšený, neboť vykazuje jmění 77.545 Kč. Budiž ovšem žalováno, že někteří kolegové vzdor všem upomínkám příspěvky členské za několik let nezaplatili. Usneseno, opět je vyzvati a po marném upomenutí žalovati.

Nar to konána porada o součinnosti s německými kolegy a po zprávě Dra Culíka o dosavadním průběhu této akce usneseno navázati styky s německými kolegy. Po té podal Dr. Culík zprávu o průběhu schůze delegátů notářů nástupnických států ve Vídni a po delší debatě usneseno, aby Spolek přistoupil ke zřízení zvláštní delegace notářů nástupnických států, avšak by sídlo delegace té nebylo trvale určeno, nýbrž, aby delegace konala své schůze v různých městech nástupnických států. Za delegáty zvoleni za Čechy předsedající, pak Dr. Svoboda a Dr. Král, za Moravu Dr. Kroutil, Dr. Liska a Dr. Togner a za Slovensko Dr. Dušek a Dr. Petrikovič, vesměs s právem kooptačním každého jednotlivce.

Konečně k návrhu Dra Duška usneseno, konati budoucí valnou hromadu spolku v měsíci květnu neb červnu v Bratislavě.

Na místě zemřelých členů Ústředního výboru Dra Krny a Zahálky kooptováni Dr. Petrikovič z Košice a notář Krajiček z Berauna.

K návrhu předsedajícího byl zaslán zvláštní projev účastenství onemocnělému předsedovi Dru Svobodovi s přáním brzkého uzdravení.

Pensijní ústav rakouského spolku notářů ve Vídni Poslanecké sněmovně předložen byl pod čís. 265 a 266 vládní návrh na ratifikaci úmluvy mezi Republikou naší a královstvím Italským a republikou Rakouskou o plnění smluv o pojištění na život a důchody. Za tím účelem předložil náš Spolek a notářská komora pražská předsedům poslanecké sněmovny, zahraničního výboru a ústavně-právního výboru zvláštní pamětní spis, v němž se korporace ty dožadovaly toho, aby obě vládní předlohy s urychlením byly projednány, poněvadž jest velká rada příslušníků našeho stavu, kteří mají přímo životní zájem na ratifikaci této úmluvy, čekající na výplatu pojistných důchodů v korunách čsl. — V záležitosti té intervenoval též jednatel Dr. Král u ministerstva i dostalo se mu ujištění, že záležitost ta bude příznivě vyřízena.

Akce notářské komory pražské za účelem jednotného postupu nucených svazků (komor) vysokoškolské inteligence.

Jak známo, má dojíti k novelisaci zákonů o sociálním pojištění a k novlisaci župního zřízení, resp. zavedení obnoveného zřízení zemského. Jako vždy měla i v těchto případech inteligence česká býti opomenuta. Proto sezval předseda notářské komory pražské veškeré předsedy pražských komor: advokátní, inženýrské, lékařské a zvěrolékařské, pak Hlavního gremia lékárnictva a Svazu patentních zástupců, ke společné poradě, na kteréž usneseno, postupovati společně ve všech případech, kde jedná se o ochranu zájmů inteligence a zejména inteligence vysokoškolské. Notářské komoře pražské připadl čestný úkol vypracovati pamětní spis na ministerstvo vnitra, který naduvedené korporace, jakož i předseda Konfederace duševních pracovníků prof. Dr. Brdlík podepsal. Po té bylo intervenováno všemi zástupci těchto korporací u Dra Kramáře, jakožto iniciátora a navrhovatele obnoveného zřízení zemského, jakož i u ministra vnitra a sekčních šéfů Dra Joachima a Dra Sobotky. Jedná se totiž o to, zavést na místě žup dle zákona ze dne 29. února 1920 svazky zemské se zemskými zastupitelstvy. Zastupitelstva ta mají býti dlemla volena všeobecným volným hlasovacím právem, dlemla jmenována od různých zájmových skupin. Jako skupiny takové označovány byly v denních listech obchodní komory, zemědělské rady a ústředna sociálního pojištění. Na inteligenci pamatováno nebylo. Proto domáhají se naduvedené korporace k podnětu notářské komory pražské, aby do zastupitelstev zemských jmenování byli také členové naduvedených nucených svazků (komor).

Deputaci dostalo se velice přívětivého přijetí a ujištění, že bude v novém zákoně pamatováno též na tyto korporace.

Na téže poradě nucených svazků usneseno podati nový pamětní spis ministerstvu sociální péče, jehož vypracování ponecháno rovněž předsedovi notářské komory pražské a v němž má se opětovati žádost, aby příslušníci naduvedených komor a svazů byli vypuštěni ze sociálního pojištění ve smyslu zá-